

kocht. Een zijner beste Werken, vóór weinige jaren te Rotterdam verkocht, vond, trouwens gelijk alle, gretige koopers. Doeh zijne Werken zijn niet zeer talrijk, hetgeen voornamelijk daaraan toe te schrijven is, dat hij in vroegere jaren eenen belangrijken kunsthandel dreef. Zijne levenswijze was steeds stil en afgezonderd, zeer Godsdienstig, voorkomende en beminnelijk. In de zamenleving had hij vele vrienden, welke hem hunne achting, ook na zijn overlijden, betoonden, daar hij door de Dordtsche kunstbroeders van Pictura plegtig werd ten grave geleid. — Hij was het oudste Lid der Klasse, zoo in jaren als in benoeming; aan deze redenen moet ongetwijfeld toegeschreven worden, dat wij zijne medewerking sedert zoo vele jaren hebben moeten ontberen bij de verrigtingen onzer Klasse.

Groot integendeel is de verplichting die deze Klasse heeft aan de bereidvaardigheid en medewerking van den Heer **APOSTOOL**, en zij zal het ongetwijfeld billijken, als ik de tolk ben van hare openlijke erkentelijkheid voor de haar zoo menigvuldig bewezene diensten. Geboren in deze Stad uit een deftig geslacht van den koopmansstand, genoot hij eene onbekrompene opvoeding, uit het beginsel, dat eene goede opvoeding het beste geschenk was, hem door zijne ouders na te laten. Na voorbereidende studiën hier en elders volbragt te hebben, ontving hij onderwijs in de Teekenkunde van den thans nog door zijne nagelatene kunstwerken beroemden H. MEIJER, met wien hij zich in Engeland vestigde, en zich aan de Graveerkunst wijdde. Belangrijke werken werden hem hier toevertrouwd, als, b. v. twee der platen van de groote *Views of Hindostan* van DANIELL. In den jare 1796 teruggekeerd, om zijne betrekkingen te bezoeken, werden hem alras andere bezigheden aangeboden, welke echter door de omstandigheden der tijden geen gevolg erlangden, maar wel eene benoeming bij den Waterstaat, welke hij drie jaren vervulde, en hem onder zijn opzigt vele aanzienlijke Werken deed darstellen. Bij den mislukten inval der Engelschen in Noord-Holland bekam hij eene andere bestemming, waartoe zijn vroeger verblijf in Engeland waarschijnlijk aanleiding gaf. Hij was in dit laatstgenoemde land gedurende verscheidene jaren met afwis-

selenden uitslag en onder verschillende benamingen werkzaam, om de belangen der Hollandsche Ingezetenen te bevorderen, welke door den Staat van Oorlog geen openbaren steun aldaar vonden. In den jare 1804 terug gekeerd, werd hem aangeboden en ook door hem aangenomen, om het nieuw benoemde Bestuur, bestemd voor onze O. I. Koloniën, te vergezellen. Het vertrek, van den aanvang af door vele omstandigheden vertraagd, de onmogelijkheid om de reis anders dan over America te volbrengen, deed deze uitzending mislukken, daar de komst van LODEWIK NAPOLEON op den Hollandschen troon, in den jare 1806, hen aldaar vond, en dit Bestuur hen bij een Decreet, ten spoedigste overgebracht, terugriep. In het Vaderland wedergekeerd, werd de Heer APOSTOOL later benoemd tot Secretaris der Ambassade te Napels, maar was ook teleurstelling op nieuw zijn deel. Verwisseling van het personeel der Ambassade te Napels, misnoegen van den Keizer der Franschen, deden hem de reis naar Napels aanvaarden alleen, en dat wel zelfs in hoedanigheid van Chargé d'Affaires, in den aanvang van het jaar 1808, doch het was eene zeer moeilijke reis, daar ijs en sneeuw de gebergten bedekten, die Frankrijk van Italië scheiden; hoezeer merkwaardig door de grootsche Natuurtooneelen, die zijn schilderkundig oog allerwege ontdekte. Zijn verblijf in dit klassieke land maakte hij, zoo veel mogelijk, dienstig om de kunst en overblijfselen van Oudheid in dit belangrijk gedeelte van Italië te leeren kennen en zich met dezelve gemeenzaam te maken. Lang echter duurde zulks niet, en vóór het einde van dat jaar was hij weder teruggeroepen en benoemd tot Directeur van het toen nieuwlings opgerigte Rijks-Museum in Holland.

Bij deszelfs vestiging telde het Koninklijk-Nederlandsche Instituut hem onder zijne Leden, en het bestuur over het Penningkabinet van het Rijk werd hem achtereenvolgens toevertrouwd. Ware de loop der tijden rustig gebleven, waarschijnlijk zoude de Heer APOSTOOL in deze betrekkingen, die hem een onafhankelijk bestaan schonken, en in staat stelden zich aan zijne lievelingsuitspanning over te geven, onbekommerd voortgeleefd hebben, doch in de daarop volgende jaren was noch aan het Openbaar Bestuur, noch aan bijzondere personen eenige zekerheid van

bestaan beschoren. Hij vervulde dan ook achtereenvolgend vele uiteenlopende betrekkingen, tot dat hij in den jare 1815 afgevaardigd werd om de in vroegere jaren uit Holland weggevoerde kunstvoorwerpen terug te vorderen en in het Vaderland te doen brengen. Van het wel slagen dezer zending heeft hij de eer gehad, onder anderen, aan deze Klasse verslag te doen. Steeds herinnerde hij zich de vele genoëgens, maar ook vele onaangename ontmoetingen, die dezelve opgeleverd had, — onder de eerste schreef hij hoog aan het feestelijk onthaal, hem bij zijne terugkomst gegeven door de voornaamste kunstenaars, kenners en aanmoedigers der Schoone Kunsten, waarvan hem steeds de dankbaarste erkenning bijbleef. Voortdurend na dezen belast met de Directie van het Museum, bekwam hij later zijn ontslag van andere betrekkingen die hem te werkelijk werden, en wijdde zich uitsluitend aan de kunsten. Eene reize naar Italië, in dit tijdsverloop op nieuw gedaan, vermeerderde zijne kennis van de Schilderschool dier gewesten, gelijk een kleiner uitstapje in een volgend jaar naar Engeland hem, met meerdere onderzanding gewapend, de talrijke verzamelingen van Kunst, die het Land bezit, deed bezichtigen, en een gevestigd oordeel over de voortbrengselen van onze vroegere Schilderschool verkrijgen. — Meermalen tot den Voorzitterstoel dezer Koninklijke Inrigting geroepen, heeft hij zich met waardigheid van dezen pligt gekweten, en de Klasse veelmalen, ook in andere betrekkingen, ten dienste gestaan. — Groot was zijne belesenheid, aangenaam zijn omgang, opregt zijne vriendschap, en helder zijn geest tot zijnen dood toe, welke hem onverwachts is overvallen op den 10^{den} Februarij dezes jaars. Zijne veelvuldige vrienden betreuren diep zijn gemis; de Klasse verloor in hem een medelid, dat, door ijverig deel te nemen aan hare verrigtingen, zoo lang zijne krachten zulks gedoogden, zijne hartelijke belangstelling en zucht voor derzelve bloei steeds betoonde, en het gezellig verkeer onder derzelve Leden, zoo veel in hem was, veraangenaamde en bevorderde. Dezer dagen onderging de Klasse op nieuw een verlies door het overlijden van een harer Buitenlandsche Geassocieerden, den grooten Beeldhouwer BARTEL THORWALDSEN. Zijn geslacht was oor-